

Resolutioner

Bemærk: Kirkeministeriet har ved redaktionens slutning endnu ikke udgivet resolutioner fra 1. jan. 1970 til 31. december 1972; men de vil blive aftrykt i »Vore Kirkegårde« i en senere årgang.

Kirkeministeriets skrivelse af 4. juni 1969

(til stiftsøvrighederne) *angående menighedsrådenes indstilling om klassificering af kirkefunktionærstillinger efter det folketinget forelagte lovforslag.*

I de af tjenestemandskommissionen af 1965 afgivne betænkninger er det fastslået, at folkekirkens tjenestemænd i forbindelse med tjenstemandsreformen inddrages under lovgivningen for statens tjenestemænd. Overensstemmende hermed udfærdigede lovforslag er forelagt folketinget. Vedtagelse af disse lovforslag vil bl.a. medføre, at tjenstemandsansatte kirkefunktionærer skal indplaceres i det i forslag til lov om tjenstemandslønninger m.m. og klassificering af tjenstemandsstillinger i staten, folkeskolen og folkekirken foreslåede lønrammer, jfr. lovforslagets § 25 og nærmere nedenfor.

Klassificering af de enkelte kirkefunktionærstillinger indenfor de foreslåede lønrammer vil først finde sted, efter at ministeriet har modtaget indstilling herom fra vedkommende menighedsråd.

Da det er foreslået, at tjenstemandsreformen skal træde i kraft den 1. juli 1969, skal man udbede sig menighedsrådenes indstilling om klassificering af kirkefunktionærstillingerne så vidt muligt *inden den 15. juli 1969*. Til brug for ministeriet bedes vedlagte spørgeskema samtidig udfyldt af menighedsrådene i 2 eksemplarer og indsendt hertil. Rådene vil eventuelt kunne påtegne skemaet deres indstilling i den dertil indrettede rubrik.

Til vejledning for menighedsrådene bemærkes følgende:

Som grundlag for klassificeringen skal foretages en stillingsbedømmelse. Vejledende i så henseende er generelle faktorer som sognets størrelse, antal præster ved kirken, antallet af kirkelige handlinger, kirkens størrelse m.m. (spørgeskemaets punkt I-V).

Herunder må hensyn tages til den konkrete stillings særlige indhold. I denne forbindelse bemærkes, at det foreslåede lønrammesystem giver mulighed for en noget friere afgrænsning af kirkefunktionærstillingerernes indhold end forudsat i det nuværende lønklassesystem.

Yderligere bemærkes, at efter bestemmelsen i § 18 i forslag til lov om tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken kan en tjenestemand for varetagelsen af de pligter, der følger af tjenstemandsstillingen, samt for sådanne hverv, der må betragtes som led i tjenstemandsstillingen, kun oppebære lønning og andre ydelser, der er fastsat i overensstemmelse med lovens regler. Denne bestemmelse forudsætter, at pligter og hverv, for hvilke kirkefunktionærer hidtil har modtaget

særskilt vederlag, i videst muligt omfang skal inddrages under tjenestemandsstillingen. Til brug ved afgørelsen heraf vil det være nødvendigt at foretage en gennemgang af samtlige honorarer og vederlag m.m., som de enkelte kirkefunktionærer oppebærer ved siden af tjenestemandslønningen for pligter og hverv, som må betragtes som led i tjenestemandsstillingen, uanset om vederlaget afholdes af kirkens kasse eller af andre midler (spørgeskemaets punkt VIe).

I overensstemmelse med det foran bemærkede må der i hvert enkelt tilfælde foretages en stillingsbeskrivelse (spørgeskemaets punkt VI, f). Denne stillingsbeskrivelse vil normalt kunne ske ved en henvisning til normalregulativet med tilføjende om, på hvilke punkter dette er fraveget eller foreslået fraveget. Som eksempler på et udvidet stillingsindhold kan nævnes administrativt arbejde for menighedsrådet, bistand ved præsternes konfirmandundervisning eller anden virksomhed, udsyngning af lig, hvor der består tradition herfor, samt særlig for organister koncerterende virksomhed i kirken, korledelse m.m.

En ændring af stillingsindholdet vil kunne have betydning for klassificeringen. Bortfald af særlige honorarer kan eventuelt medføre ydelse af kompenserende, personlige tillæg.

For så vidt angår de enkelte kirkefunktionærgrupperes indplacering i det foreslåede lønrammesystem bemærkes følgende:

Kirketjenere i 1. lønningsklasse, vil i almindelighed blive henført til lønramme 3, oprykkende til lønramme 5.

Kirketjenere i 2. lønramme vil sædvanligvis blive indplaceret i lønramme 7.

Under særlige omstændigheder kan kirkebetjente, der i 2 år har oppebåret slutløni lønramme 7, efter kirkeministerens bestemmelse oprykkes til lønramme 8.

Kordegne i 5. lønklasse henføres i almindelighed til lønramme 7-13 og kordegne i 6. klasse til lønramme 9-14-17. I særlige tilfælde vil der være mulighed for klassificering af kordegnestillinger i lønramme 14-17-20.

Højeste klassificering, end hvad der efter foranstående vil være det normale, forudsætter i almindelighed et ændret stillingsindhold.

Man henviser herved til det foran bemærkede.

Organister. De nuværende 3 lønklasser for organister, nemlig præstelønningslovens 4., 7. og 8. lønklasse, er foreslået erstattet af 2 lønrammer. Organister med uddannelse ved musikkonservatorium eller med en tilsvarende uddannelse henføres til lønramme 17-23-29, medens andre organister klassificeres i lønramme 9-14-17.

Ved ledighed i stillingerne som organist kan klassificeringen optages til overvejelse under hensyntagen til de uddannelseskra v, der bør stilles til ansøgeren.

Aflønning af organister indenfor de nævnte lønrammer vil ske med en kvota svarende til stillingens omfang i forhold til, hvad der kan anses for fuldtidsbeskæftigelse. Udover en stillingsbeskrivelse, jfr. foran og spørgeskemaets punkt VI, f. udbeder man sig for disse stillingers vedkommende tillige indstilling om kvotaens fastsættelse i det enkelte tilfælde. Samtidig med denne indstilling udbeder man sig oplysning om det gennemsnitlige ugentlige timetal for tjenesten i organiststillingen fordelt på tjeneste ved gudstjenester og kirkelige handlinger, ved korinstudering og ved anden tjeneste. Endvidere udbedes oplysning om, i hvilket omfang organisten skal være til rådighed for tjeneste ved kirken, herunder i hvilken grad indskrænkning i rådighedstjenesten finder sted som følge af organistens beskæftigelse andetsteds end ved kirken.

Man henleder opmærksomheden på, at menighedsrådene har mulighed for ved

aftale med organisterne at fastsætte et udvidet stillingsindhold f.eks. tillige omfattende koncerterende virksomhed, korledelse, medvirken ved konfirmandundervisning o.a.

Medfører den foreslåede kvote en lavere lønmæssig placering end den nuværende, vil nedgang i lønning for den nuværende stillingsindehaver blive kompenseret af et personligt tillæg.

Kirkegårdsinspektører i den nuværende 10. lønningsklasse er foreslået indplaceret i lønramme 20-24-29.

De øvrige kirkegårdsinspektører henføres til lønramme 20, men kan under særlige omstændigheder senere oprykkes til lønramme 24. Dette vil i almindelighed forudsætte, at kirkegårdsinspektøren har en højere uddannelse (havebrugskandidat), samt at kirkegårdens størrelse og stillingens omfang iøvrigt motiverer dette. *Kirkegårdsassistenter* i nuværende 3. lønningsklasse er foreslået indplaceret i lønramme 9, medens kirkegårdsassistenter i 6. lønningsklasse indplaceres i lønramme 19.

Efter bestemmelsen i § 32 i forslag til lov om folkekirkens lønningsvæsen m.m., der ophæver den nuværende præstelønningslov, og som skal træde i kraft den 1. juli 1969 samtidig med tjenestemandreformen, fastsætter kirkeministeren rammerne for kirkebetjeningens ordning samt kirkefunktionærernes aflønningsformer og almindelige ansættelsesvilkår. Bestemmelsen tilsigter tilvejebringelse af ensartethed med hensyn til løn- og ansættelsesvilkår for henholdsvis tjenestemandsansatte kirkefunktionærer og kirkefunktionærer, hvis stilling kan sidestilles med en tjenestemandstilling, hvilket sidste i almindelighed vil være tilfældet for kirkefunktionærstillinger i købstæder og i større bymæssige bebyggelser, som hidtil har været aflønnet med honorar eller tjenstemandslignende lønning. Når klassificeringen af tjenestemandstillingerne har fundet sted, vil retningslinier for aflønningen af sådanne ikke-tjenestemandsansatte kirkefunktionærer bliver fremsendt. Ændring af et stillingsindhold, som lægges til grund ved klassificeringen, bør ikke for tiden medføre oprettelse af et nyt regulativ, idet der senere vil kunne forventes udarbejdet nye standardregulativer.

Nuværende cirkulærebeskrivelse bedes i 2 eksemplarer tilstillet menighedsrådene ved de kirker, ved hvilke der er ansat kirkefunktionærer, som er tjenstemandsansat, eller hvis stilling kan sidestilles med en tilsvarende tjenestemandstilling. Endvidere bedes skrivelsen omdelt blandt provstiudvalgene.

Kirkeministeriets skrivelse af 9. juni 1969

(til stiftsøvrigheden over Ribe stift) om, *i hvilket omfang det påhviler kirkegårdene at stille gravpladser vederlagsfrit til rådighed ved begravelse af patienter fra et forsorgscenter under Statens Åndssvageforsorg.*

Med henvisning til, at bestyrelsen for Statens Åndssvageforsorg har besluttet at nedlægge de til forsorgens institutioner hørende kirkegårde, således at de patienter, der afgår ved døden under ophold på institutionerne og som tidligere ville være blevet begravet på disses kirkegårde, fremtidig begraves på de lokale kirkegårde, har Ribe kirkegårdsudvalg i et direkte hertil indsendt andragende af 24. februar 1964 forelagt ministeriet spørgsmålet om, i hvilket omfang det påhviler kirkegårdene at stille gravpladser vederlagsfrit til rådighed for begravelse af patienter fra forsorgscentret i Ribe, og i hvilket omfang der skal erlægges betaling for benyttelse af kapel m.v. i forbindelse med begravelse af patienter fra forsorgscentret.

I anledning heraf skal man efter stedfunden forhandling og brevveksling med

socialministeriet meddele til efterretning og videre bekendtgørelse, at det i henhold til bestemmelse i § 25, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 455 af 23. september 1947 af lov om vedligeholdelse af kirker og kirkegårde påhviler kirkegårdene at stille gravplads til rådighed uden vederlag ved begravelse af patienter fra forsorgscentret i tilfælde, hvor afdøde var tilmeldt folkeregistret i Ribe og det ved forevisning af erklæring fra skifteretten godtgøres, at afdøde var ubemidlet. Under samme betingelser tilkommer der ej heller kirken betaling for benyttelse af kirke eller kapel eller for klokkeringning, herunder godtgørelse for udgifter til honorarer til ringeren og ej heller for ordinær belysning, opvarmning og rengøring af kirke eller kapel. Derimod tilkommer der kirkegårdene betaling for ligbæring og gravkastning, pyntning af kirke eller kapel, særlig belysning eller lignende, ligesom der ifølge bestemmelserne i nævnte lovs § 20, stk. 1, og § 23, stk. 2, tilkommer kirkegårdene betaling, såfremt der ønskes udført plantning på gravstederne eller foretaget vedligeholdelse, der går ud over at holde gravstederne ryddeliggjort for ukrudt og udlagt med grus eller græs.

Endvidere bemærkes, at bestemmelserne om begravelse af ubemidlede gælder, uanset om afdøde var medlem af folkekirken eller ej.

Det tilføjes, at bestyrelsen for Statens Åndssvageforsorg over for socialministeriet har erklæret, at ville stille sig velvillig over for eventuelle ønsker om tilskud til kirkegårde, der som følge af nedlæggelse af forsorgens egne kirkegårde eller som følge af placeringen af en større centralinstitution må anses for at være påført særlige byrder i forbindelse med udlæggelse af gravplads. Nærmere begrundet andragende om ydelse af sådant tilskud må i givet fald indsendes til bestyrelsen.

Justitsministeriets skrivelse af 2. okt. 1969

(til en kommunalbestyrelse) om *at det ikke kan tillades, at det danske flag brændes i forbindelse med kremation.*

I en hertil indsendt skrivelse har De forespurgt, hvorvidt det ville kunne tillades, at det danske flag brændes samtidig med kisten i forbindelse med en kremation.

I den anledning skal man efter brevveksling med kirkeministeriet meddele, at spørgsmålet må besvares benægtende.

Kirkeministeriets skrivelse af 19. nov. 1969

(til stiftsøvrigheden over Roskilde stift) om *et gravsted der ifølge kirkegårdsprotokollen var »købt for stedse«.*

Af det med stiftsøvrighedens erklæring af 29. september 1969 hertil indsendte andragende fra A. sogns menighedsråd fremgår det, at der vedrørende gravsted nr. 334 og 335 på A. kirkegård i kirkegårdsprotokollen er foretaget notering om, at det nævnte gravsted er »købt for stedse«.

Under henvisning hertil har menighedsrådet forespurgt om brugsretten til det pågældende gravsted efter ministeriets formening må anses for at være erhvervet af vedkommende slægt for en periode af ubegrænset varighed.

Det er oplyst, at en efterkommer efter de i gravstedet jordfæstede personer, N. N., København, nu har ønsket at overtage brugsretten til gravstedet, efter at den hidtidige bruger er afgået ved døden, samt at kirkegården på tidspunktet for det omhandlede gravsteds erhvervelse var under bestyrelse af ejeren af A. sogns kirketiende.

I anledning heraf skal man meddele til efterretning og videre bekendtgørelse, at den

daværende kirketiendeejer ikke har været berettiget til uden approbation af de kirkelige myndigheder at overdrage det omhandlede gravsted til en bestemt slægt på ubegrænset tid. Som følge heraf må gravstedet være underkastet de almindelige i vedtægten for A. kirkegård fastsatte bestemmelser om gravsteder, herunder også med hensyn til betaling af vederlag for fornyelse af brugsretten til gravstedet.

Der ses efter det foreliggende ikke at være noget til hinder for, at N. N. som af ham ønsket anses for bruger af det omtalte gravsted med deraf følgende ret til at lade foretage bisættelser i gravstedet i overensstemmelse med kirkegårdsvedtægten bestemmelser, for så vidt og så længe der ikke ved en af provstiuudvalget godkendt reguleringsplan for kirkegården fastsættes begrænsninger i henseende til gravstedets opretholdelse og benyttelse.

Ministeriet for statens lønnings- og pensionsvæsenes bekendtgørelse om *forbehold med hensyn til retten til tjenestemandspension efter § 7, stk. 1, i lov om tjenestemandspension.*

I medfør af § 36, stk. 2, i lov nr. 292 af 18. juni 1969 om tjenestemandspension bestemmes herved efter indhentet udtalelse fra nævnet for helbredsbedømmelser i tjenestemandssager, at tjenestemænd, der forud for lovens ikrafttrædelse den 1. juli 1969 er ansat uden ret til pension af helbredsmæssige grunde, eller for hvem der ved lønudbetaling indtil 1. juli 1969 er foretaget afkortning af forhøjet pensionsbidrag i medfør af § 50, stk. 2, i lønnings- og pensionsloven af 1958, ikke har ret til pension efter § 7, stk. 1, i lov om tjenestemandspension, såfremt afsked finder sted inden 10 år fra tjenstemandsansættelsen som følge af en lidelse, der har givet anledning til ansættelse uden pensionsret eller til afkortning af forhøjet pensionsbidrag.

Kgl. resol. om *omdannelse af embedet som kaldskapellan ved Skt. Mortens kirke i Næstved til et embede som residerende kapellan ved samme kirke fra den dag at regne, da embedet besættes.*

Kirkeministeriets skrivelse af 22. nov. 1969

(til Esbjerg byråd) om *ændret sammensætning af bestyrelsen for begravelsesvæsenet i Esbjerg.*

I skrivelse af 10. oktober 1969 har bestyrelsen for begravelsesvæsenet i Esbjerg ansøgt om ministeriets godkendelse af, at bestyrelsens sammensætning ændres, efter at der i Esbjerg er oprettet 2 yderligere embeder som sognepræst, siden det i 1969 blev bestemt, at begravelsesvæsenet skal ledes af en bestyrelse på 8 medlemmer, bestående af borgmesteren som formand, sognepræsterne ved de daværende 3 kirker i byen og 4 af kommunalbestyrelsen valgte medlemmer.

Ifølge det oplyste har Esbjerg byråd tiltrådt en af kirkegårdsbestyrelsen afgiven indstilling om, at kirkegårdsbestyrelsen udvides med 2 sognepræster, og at § 1 i den ved skrivelse herfra af 30. oktober 1959 stadfæstede vedtægt for kirkegårdene ændres i overensstemmelse hermed.

Under henvisning hertil har kirkegårdsbestyrelsen ansøgt om godkendelse af, at § 1 i vedtægten for kirkegårdene og begravelsesvæsenet i Esbjerg affattes således:

Begravelsesvæsenet i Esbjerg ledes af en bestyrelse på 10 medlemmer, bestående af borgmesteren som formand, de 5 sognepræster og 4 af kommunalbestyrelsen af dennes midte valgte medlemmer.

I anledning heraf skal man efter stedfunden brevveksling med stiftsøvrigheden over Ribe stift meddele, at ministeriet herved bifalder, at sammensætningen af bestyrelsen for kirkegårdene ændres som indstillet, samt at § 1 i vedtægten for kirkegårdene affattes som foran anført.

Såfremt der i forbindelse med sogneudskillelse oprettes nye embeder som sognepræst i Esbjerg, må spørgsmålet om bestyrelsens sammensætning tages op påny.

Når vedtægten er trykt, bedes nogle eksemplarer indsendt til ministeriet.

Kirkeministeriets skrivelse af 26. marts 1974

(til stiftsøvrigheden over Roskilde stift) om, at *et menighedsråd var uberettiget til at vedtage, at gravstedsvedligeholdelseskapitaler ikke indbetales blandt stiftsmidlerne*. 1 kt. j.nr. 5161/0310.

Af den med stiftsøvrighedens erklæring af 1. februar 1974 hertil indsendte sag fremgår det, at A menighedsråd på et møde den 18. december 1972 har vedtaget med virkning af den 1. april 1973 at undlade at foretage indbetaling af gravstedsvedligeholdelseskapitaler blandt stiftsmidlerne og i stedet at indkøbe obligationer for de nævnte kapitaler.

I anledning heraf skal man meddele til efterretning og videre bekendtgørelse, at menighedsrådets vedtagelse om at undlade at indbetale gravstedsvedligeholdelseskapitaler, der erlægges med et beløb een gang for alle, blandt stiftsmidlerne er i strid med bestemmelsen i kongelig anordning af 20. april 1953 om kirkegårde § 23, stk. 2, og den i henhold hertil fastsatte bestemmelse i § 22, stk. 1, i den af stiftsøvrigheden den 17. januar 1973 stadfæstede vedtægt for A kirkegård.

Man skal herefter anmode stiftsøvrigheden om at foranledige, at A menighedsråd - som foreskrevet i de nævnte bestemmelser - foretager indbetaling til stiftsmidlerne af beløb, der måtte være oppebåret i henhold til kirkegårdsvedtægtens § 22, stk. 1. Det tilføjes, at tilladelse til anden anbringelse af gravstedskapitaler som de nævnte kun vil kunne forventes meddelt, når ganske særlige grunde taler derfor.

Kirkeministeriets *cirkulære* af 26. april 1974

om ændring af cirkulære nr. 136 af 20. juni 1973 om graveres ansættelse og aflønning m.v. 2. kt. j.nr. 233/2*).

Efter udsendelse af kirkeministeriets cirkulære af 20. juni 1973 om graveres ansættelse og aflønning m.v. er det fra forskellig side over for ministeriet blevet gjort gældende, at den ved cirkulæret indførte nyordning kan virke uhensigtsmæssig, og at den vil kunne påføre menighedsrådene et ikke ubetydeligt administrativt besvær.

Under hensyn til disse indvendinger fastsætter ministeriet herved, at den ved cirkulæret indførte ordning, som er trådt i kraft 20. juni 1973, ikke kræves gennemført eller opretholdt i tilfælde, hvor menighedsråd og graver er enige om at ønske den hidtidige aflønningsform bibeholdt. Ved ledighed i graverstillingen vil menighedsrådet kunne tage spørgsmålet om graverstillingens aflønning op til fornyet overvejelse.

I tilfælde, hvor graveren ikke lønnes i henhold til det omhandlede cirkulære, bør det tilstræbes, at graveren - hvadenten han er fast lønnet eller helt eller delvis lønnes gennem betaling fra private for vedligeholdelse af gravsteder - opnår en lønning, der ligger på linie med, hvad han ville have opnået, dersom beregningen var sket i henhold til cirkulærets bestemmelser.

Ordningen af graverens lønningsforhold skal i alle tilfælde forelægges provsti-

*) Vore Kirkegårde 1976/77 side 41-47.

udvalget til godkendelse. Graveren kan ved alle forhandlinger lade sig repræsentere af eller give møde sammen med sin faglige organisation.

Kirkeministeriets skrivelse af 29. april 1974

(til stiftsøvrigheden over Fyens stift) om, *at der intet er til hinder for, at et kommunalt tilskud til en kirkegårds vedligeholdelse og drift tages i betragtning ved fastsættelse af takster for ikke-folkekirkemedlemmers erhvervelse af gravsteder, samt om valgmenighedsmedlemmers betaling for erhvervelse af gravsteder.* 1.kt. j.nr. 51410/0501.

I skrivelse af 22. januar 1974 har stiftsøvrigheden forespurgt, hvorvidt det er foreneligt med den kirkelige lovgivning, at en kommune yder tilskud til en kirkegårds vedligeholdelse og drift med det formål at ligestille folkekirkemedlemmer og personer, der ikke tilhører folkekirken, bl. a. i henseende til betaling for erhvervelse og fornyelse af gravstedsjord.

Endvidere har stiftsøvrigheden forespurgt, hvorvidt valgmenighedsmedlemmer fremdeles skal sidestilles med sognets øvrige til folkekirken hørende beboere i henseende til betaling for erhvervelse og fornyelse af gravstedsjord uanset den ved lov nr. 45 af 20. februar 1969 indførte ordning, hvorefter der ved påligning af landskirkeskat og andre kirkelige afgifter ses bort fra medlemmer af valgmenigheder.

I denne anledning skal man meddele, at der ifølge praksis intet er til hinder for, at en kommune yder årligt tilskud til vedligeholdelse og drift af en kirkegård, og at der ej heller er noget til hinder for, at et sådant tilskud tages i betragtning ved fastsættelsen af den betaling, som personer, der ikke er medlemmer af folkekirken skal erlægge for erhvervelse og fornyelse af gravstedsjord.

Med hensyn til ydelse af kommunale tilskud til kirkegårdes vedligeholdelse og drift henvises iøvrigt til kirkeministeriets skrivelse af 21. marts 1956 til indenrigsministeriet og sammes skrivelse af 28. marts 1956, hvilke skrivelser begge er kommuniceret for stiftsøvrigheden.

Med hensyn til valgmenighedsmedlemmers betaling for erhvervelse og fornyelse af gravstedsjord henvises til ministeriets skrivelse af 28. september 1973*), hvorefter fotokopi vedlægges. Som det fremgår heraf, er den hidtidige ordning, hvorefter valgmenighedsmedlemmer i denne henseende sidestilles med sognets øvrige til folkekirken hørende beboere, opretholdt.

Kirkeministeriets cirkulære af 30. maj 1974

om *kontorholdsgodtgørelse til kordegne og kirkegårdsledere, der er ansat som tjenestemænd eller med tjenestemandslignende løn.* 2 kt. j. nr. 17432.

Ved den som bilag til nuværende cirkulære optrykte aftale af 24. maj 1974 om kontorholdsgodtgørelse i visse tilfælde til kordegne og kirkegårdsledere er bestemmelsen i folkekirkens lønningslov af 1958, § 56, stk. 1, om kontorholdsgodtgørelse til tjenstemandsansatte kordegne ophævet med virkning fra 1. januar 1974. I tilslutning til de i aftalen indeholdte regler fastsættes følgende:

Det påhviler menighedsrådet at stille et velbeliggende og passende møbleret lokale til rådighed som kontor for kordegnen og at drage omsorg for lokalets renholdelse, belysning og opvarmning.

*) Vore Kirkegårde 1976/77 side 55.

Såfremt der mellem menighedsrådet og kordegnen er enighed derom, kan kontoret indrettes i kordegnens private bolig. Aftale herom kan af menighedsrådet eller kordegnen opsiges med 6 måneders varsel. Tilsvarende varsel skal gives, hvis menighedsrådet eller kordegnen vil bringe en for kordegnen ved aftalens ikrafttræden bestående forpligtelse til at stille kontor til rådighed til ophør (aftalens § 4, stk. 3).

Udgifterne til kontorinventar afholdes af menighedsrådet også i tilfælde, hvor kontoret er indrettet i kordegnens bolig. Inventaret opføres på kirkens inventarfortegnelse. Er der enighed mellem menighedsrådet og kordegnen derom, kan kontorinventaret dog stilles til rådighed af kordegnen imod en godtgørelse (aftalens § 2).

Tilsvarende regler gælder for kontor for kirkegårdsledere, der er forpligtede til at have en offentlig ekspedition af samme omfang som kordegne.

Udgifter til kontormateriel, skrivepapir, blanketter, regnskabsbøger, protokoller, konvolutter og porto m. v. vedrørende kordegnens og kirkegårdslederens tjeneste afholdes af kirkekassen efter regning.

Kordegne og kirkegårdsledere, som stiller kontor til rådighed i deres bolig, er berettigede til en kontorholdsgodtgørelse, der efter forhandling med funktionæren fastsættes af menighedsrådet efter reglerne i aftalens §§ 1-2, således at godtgørelsen dækker funktionærens faktiske udgifter. Om de udgifter, der indgår i godtgørelsens beregning, skal man bemærke følgende:

Renholdelsesudgifter: Under hensyn til lokalets størrelse og indretning samt ekspeditionsantallet fastsættes et antal timer, som årlig må anses for fornødent til lokalets renholdelse, herunder vinduespuddning. Timetallet multipliceres med den på stedet for rengøringsarbejde betalte timeløn. Der tillægges et beløb for rengøringsmidler.

Varmeudgifter: Af de faktiske årlige varmeudgifter - bortset fra udgifter til levering af varmt vand - for hele boligen medregnes i godtgørelsen en til lokalets rumfang eller areal i forhold til hele boligens rumfang eller areal beregnet andel.

Lejeudgift: 1) Er kontoret indrettet i en af funktionæren lejet bolig, medregnes i godtgørelsen en til lokalets areal i forhold til hele boligens etageareal beregnet andel af den gældende husleje.

Er lejen på grund af kontorets tilstedeværelse beregnet efter reglerne for erhvervslejemål, tillægges godtgørelsen forlods et beløb svarende til den forhøjelse af den samlede leje, som er en følge heraf, og den foran angivne forholdsberægning foretages derefter på grundlag af det resterende lejebeløb.

Eksempel:

Boligens samlede årlige leje	6.400 kr.
Vurdering som erhvervslejemål er årsag til en lejeforhøjelse i forhold til tilsvarende beboelseslejligheder på	2.400 kr.
Difference . . .	4.000 kr.
Boligens samlede etageareal	100 m ²
Kontorlokalets areal	20 m ²
I kontorgodtgørelsen indgår herefter:	
Samlet lejeforhøjelse som følge af erhvervslejemålet	2.400 kr.
En forholdsmæssig andel af den øvrige leje, nemlig $20/100 \times 4.000$ kr.	800 kr.
I alt . . .	<u>3.200 kr.</u>

Det samlede beløb nedsættes i forhold til funktionærens private brug af kontoret (aftalens § 1, stk. 3).

2) Er kontoret indrettet i en funktionæren tilhørende ejendom, fastsættes godtgørelsen for lokalet under hensyn til, hvilken leje der kunne opnås ved udlejning til kontorbrug.

Man henleder opmærksomheden på, at kontorholdsgodtgørelser skal nyfastsættes med virkning fra 1. januar 1974. Såfremt godtgørelsen fastsættes til et mindre beløb end det efter denne dato faktisk udbetalte, kan tilbagebetaling ikke kræves, og nyfastsættelsen får i disse tilfælde først virkning fra den 1. i den efter meddelelsen om nyfastsættelsen følgende måned.

Sluttelig understreges, at menighedsrådets beslutninger om leje af kontorlokaler eller om kontorholdsgodtgørelsens fastsættelse eller ændring skal godkendes af provstiudvalget.

Bilag

Aftale af 24. maj 1974 mellem kirkeministeriet, Danmarks Kordegneforening og Foreningen af Danske Kirkegårdsledere CO II sektion om kontorholdsgodtgørelse i visse tilfælde til kordegne og kirkegårdsledere.

I henhold til § 45, stk. 2, i lov om tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken indgås følgende aftale:

§ 1. Kordegne, der aflønnes efter tjenestemændenes lønrammesystem, er berettigede til kontorholdsgodtgørelse, såfremt de stiller kontor til rådighed for deres tjeneste i deres private bolig.

Stk. 2. Kontorholdsgodtgørelsen fastsættes af menighedsrådet(ene) til et årligt beløb, der dækker udgifterne ved lokalets opvarmning, belysning og renholdelse samt en forholdsmæssig andel af kordegnens samlede leje for boligen eller, såfremt kontoret er indrettet i en kordegnen tilhørende ejendom, udlejningsværdien for lokalet.

Stk. 3. De i henhold til stk. 2 opgjorte udgifter nedsættes i forhold til kordegnens private brug af kontoret.

§ 2. Såfremt kontorets møblering sker på kordegnens regning, forhøjes godtgørelsen efter § 1 med 200 kr. årlig.

§ 3. Efter tilsvarende regler, som er anført i §§ 1-2, ydes der kontorholdsgodtgørelse til kirkegårdsledere, såfremt de stiller kontor til rådighed i deres private bolig for kirkegården med en tilsvarende offentlig ekspeditionstid, som er fastsat for kordegnkontorer.

§ 4. Godtgørelse efter §§ 1-3 fastsættes med virkning fra 1. januar 1974. Godtgørelsen kan af menighedsrådet eller kordegnen forlanges nyfastsat i forbindelse med et regnskabsårs udløb.

Stk. 2. Bestemmelsen i § 56, stk. 1, i lov nr. 155 af 7. juni 1958 om folkekirkens lønningsvæsen m. v., jfr. lønnings- og pensionsministeriets bekendtgørelse nr. 489 af 24. oktober 1969, ophæves fra den 1. januar 1974 at regne.

Stk. 3. Funktionærer, der ved nærværende aftales ikrafttræden havde forpligtelse til at stille kontor til rådighed i deres tjeneste eller senere påtager sig sådan forpligtelse, kan frigøre sig fra denne forpligtelse med 6 måneders varsel. Tilsvarende varsel gives af menighedsrådet, såfremt flytning af kontoret ønskes.

Kirkeministeriets skrivelse af 20. juni 1974

(til stiftsøvrigheden over Fyens stift) om *at der, når der er tillagt en kirkeværge honorar, ikke kan tillægges ham diæter for deltagelse i synsforretninger over kirke og kirkegård*. 1. kt. j.nr. 4040-3.

I et med stiftsøvrighedens erklæring af 21. maj 1974 hertil indsendt andragende har provst for A provsti N. N. forespurgt, hvorvidt der vil kunne tillægges en kirkeværge, der ikke er medlem af menighedsrådet diæter, dagpenge eller vederlag i anledning af deltagelse i syn over kirke og kirkegård.

I anledning heraf skal man meddele til efterretning og videre bekendtgørelse, at såfremt der er tillagt en kirkeværge honorar for hvervet som kirkeværge, må dette honorar betragtes som vederlag også for deltagelse i synsforretninger, således at der ikke herudover kan udbetales ham diæter. Er der ikke tillagt kirkeværgen honorar for hvervet, har ministeriet intet at indvende imod, at der for deltagelse i synsforretninger udbetales ham et vederlag af samme størrelse som de diæter, der ved disse lejligheder udbetales til menighedsrådsmedlemmer.

Kirkeministeriets skrivelse af 27. juni 1974

(til stiftsøvrigheden over Fyens stift) om, *at kravet om, at samme takstregulativ skal være gældende for samtlige kirkegårde i stiftet, går ud over lovens forudsætninger*. 1. kt. j.nr. 51410/0501.

I et med stiftsøvrighedens erklæring af 8. februar 1974 hertil indsendt andragende har menighedsrådene for A, B, C, D, E og F sogne forespurgt, hvorvidt det er foreneligt med den kirkelige lovgivning, at stiftsøvrigheden i skrivelse af 12. december 1973 har truffet bestemmelse om, at samme takstregulativ skal være gældende for samtlige kirkegårde i stiftet.

I denne anledning skal man meddele til efterretning og videre bekendtgørelse, at ministeriet må mene, at kravet om, at samme takstregulativ skal være gældende for samtlige kirkegårde i stiftet, går ud over forudsætningerne for bestemmelsen i lov om vedligeholdelse af kirker og kirkegårde m. v. § 23, stk. 1, idet den i denne bestemmelse hjemlede ret for kirkebestyrelserne til at fremsætte forslag til kirkegårdsvedtægt og takstregulativ efter ministeriets opfattelse hviler på det synspunkt, at det er overladt til den enkelte kirkebestyrelse - under iagttagelse af lovens regler i øvrigt - at fastlægge princippet for takstberegningen, herunder navnlig, om taksterne skal fastsættes således, at betaling svarer til de faktiske udgifter, jfr. f. eks. herved de af ministeriet tidligere truffne afgørelser vedrørende betalingen for gravkastning samt princippet i lovens § 25, stk. 1. Ministeriet finder det dog af ligningsmæssige grunde naturligt, at takstregulativerne inden for de enkelte fællesligningsområder søges koordineret, således at samme princip i videst muligt omfang lægges til grund for taksternes fastsættelse inden for et ligningsområde.

Da stiftsøvrigheden bl. a. har henvist til ministeriets cirkulære af 20. juni 1973 om graveres ansættelse og aflønning, undlader man ikke at henlede opmærksomheden på ministeriets cirkulære af 26. april 1974 om ændring af det nævnte cirkulære.

Kirkeministeriets skrivelse af 8. juli 1974

(til et menighedsråd) om, *at der ikke med henvisning til en af provstiudvalgets approberet reguleringsplan for en kirkegård kan gøres nogen indskrænkning i gravstedsbrugerens ret til inden for den løbende fredningsperiode at lade ny jordfæstelse foretage i gravstedet*. 1. kt. j. nr. 5151/0109.

I et hertil indsendt andragende har fru N. N. forespurgt, hvorvidt menighedsrådet er berettiget til at fratage hende og hendes børn retten til at blive begravet i et familiegravsted på A kirkegård, i hvilket hendes i 1910 afdøde datter og hendes i 1957 afdøde ægtefælle er begravet. Det er oplyst, at fredningsperioden for kistebegravelser på A kirkegård er 30 år.

Forelagt dette andragende har menighedsrådet i skrivelse af 27. maj 1974 oplyst, at det må bero på en misforståelse fra fru N. N.'s side, at rådet har bestridt hendes ret til selv at blive begravet i det omhandlede gravsted inden for den løbende fredningsperiode, men at menighedsrådet alene har meddelt andragerinden, at der kun vil kunne foretages begravelse af hendes børn i gravstedet under hensyntagen til en i 1968 af provstiudvalget approberet reguleringsplan for kirkegården.

I anledning heraf skal man meddele, at lov om vedligeholdelse af kirker og kirkegårde ikke hjemler et menighedsråd ret til en approberet reguleringsplan for kirkegården at stille særlige vilkår for brugeren af et gravsted, for hvis vedkommende der ikke er hengået den i kirkegårdsvedtægten fastsatte fredningsperiode siden den senest stedfundne begravelse i stedet, medmindre gravstedsbrugeren meddeler samtykke hertil. Uden et sådant samtykke kan der således ikke gøres nogen indskrænkning i gravstedsbrugers ret til inden for den løbende fredningsperiode at lade ny jordfæstelse foretage i gravstedet med den virkning, at en ny fredningsperiode løber fra den seneste jordfæstelse at regne.

I det foreliggende tilfælde har menighedsrådet derfor ikke været berettiget til - mod andragerindens ønske - at bestemme, at der i det omhandlede gravsted kun vil kunne foretages begravelse af hendes børn under hensyntagen til den approberede reguleringsplan for kirkegården - ifølge hvilken der efter det oplyste agtes først en gang hen over en del af gravstedet - sålænge der ikke er hengået en fredningsperiode siden sidste begravelse i gravstedet.

Kirkeministeriets skrivelse af 18. sept. 1974
(til stiftsøvrigheden over Københavns stift) om *beskikkelse af en kirkegårds-konsulent for Københavns stift.**) 1. kt. 5110.

Med henvisning til stiftsøvrighedens skrivelse af 8. marts 1974 skal man herved meddele, at ministeriet d. d. har beskikket landskabsarkitekt Torben Michelsen, Akademihaven, Sorø, til kirkegårds-konsulent for Københavns stift.

Som det fremgår af vedlagte, af ministeriet under 25. juli 1973**) udfærdigede »Instruks for kirkegårds-konsulenter« er det kirkegårds-konsulentens opgave at yde sagkyndig bistand til stiftsøvrigheden og provstiudvalgene ved behandlingen af sager om mindre kirkegårdsudvidelser samt om kirkegårdes indretning, regulering og beplantning m. v. Sådanne sager bør derfor normalt forelægges konsulenten. Dennes erklæring skal derimod ikke indhentes i sager om anlæg af nye kirkegårde eller større udvidelser af bestående kirkegårde, idet sådanne sager efter udsendelsen til ministeriet - som hidtil - vil blive forelagt kunstakademiets udvalg for landskabs- og havekunst til udtalelse.

Kirkegårds-konsulentens erklæringer indgår i sagsbehandlingen på samme måde

*) Ved skrivelse af s.d. beskikkedes landskabsarkitekt Torben Michelsen tillige som kirkegårds-konsulent for Helsingør stift. Endvidere beskikkedes følgende kirkegårds-konsulenter: Landskabsarkitekt P. J. Junggreen Have, Åbenrå (Fyens og Haderslevs stifter), landskabsarkitekt Henning Rasmussen, Allerslev (Roskilde stift) og kirkegårds-inspektør Verner Pilegård, Viborg (Viborg stift).

**) Vore Kirkegårde 1976/77 side 52.

som erklæringer afgivet af andre konsulenter, jfr. side 7-9 i ministeriets skrivelse af 12. august 1970 om decentralisering af dele af ministeriets sagsområde.

Herudover kan konsulenten - om han måtte være villig dertil - give råd og vejledning i kirkegårdsanliggender til menighedsråd, der fremsætter anmodning herom. Man skal anmode stiftsøvrigheden om at gøre stiftets menighedsråd bekendt med denne mulighed for at få bistand fra kirkegårdskonsulenten, idet menighedsrådenes opmærksomhed særligt henledes på betydningen af at søge sagkyndig vejledning i de indledende faser af overvejelser angående iværksættelse af anlægs- og reguleringsarbejder på kirkegårde. De med sådan vejledning forbundne udgifter m. v. til konsulenten vil kunne afholdes af kirkens kasse.

Sager vedrørende kirkegårdes indhegning og indgangspartier samt om opførelse eller ombygning af bygninger på kirkegårde - og normalt kun sådanne - skal fortsat forelægges den kgl. bygningsinspektør til erklæring, ligesom der som hidtil gives nationalmuseet lejlighed til at udtale sig om forslag, som berører gamle stengærder, kirkegårdsporte og indgangspartier samt gamle bygninger på kirkegårde.

Kirkeministeriets skrivelse af 6. okt. 1974

(til Bedemændenes Landsforening) om *at der ikke fremtidigt vil kunne ydes præsterne i København og på Frederiksberg særskilt godtgørelse for befordring i forbindelse med forettelse af bisættelser og begravelser*. 2. kt. j. nr. 173-1.

I skrivelse af 27. september 1974 har landsforeningen udbedt sig oplysning om, hvorvidt der tilkommer præster godtgørelse for befodringsudgifter i forbindelse med medvirken ved begravelser.

I anledning heraf skal man meddele, at der i henhold til aftale af 28. februar 1974 mellem kirkeministeren og Den danske Præsteforening udbetales alle tjenestemandsansatte præster, herunder præster i København og på Frederiksberg, godtgørelse for befordring i tjenstligt øjemed, og at det for denne aftale har været en forudsætning, at den hidtil kendte praksis, hvorefter præster i København og på Frederiksberg har modtaget særskilt godtgørelse - gennem bedemændene - for befordring i forbindelse med forettelse af bisættelser og begravelser, bringes til ophør.

Der tilkommer herefter ikke præster godtgørelse for befordring til begravelser eller bisættelser ud over den godtgørelse, som udbetales dem sammen med deres lønning.

Kirkeministeriets skrivelse af 13. nov. 1974

(til Folketingets kirkeudvalg) *angående graveres lønningsforhold*. 2. kt.j. nr. 233-2.

I skrivelse af 10. oktober 1974 har udvalget anmodet om en fyldig redegørelse om forholdene vedrørende den nuværende graveroverenskomst, herunder overenskomstens forhistorie samt oplysning om den tidligere overenskomst.

I besvarelse heraf skal man meddele følgende:

Forud for tjenestemandsureformen af 1969 var der ikke fastsat almindelige regler - endsige indgået overenskomst - vedrørende løn - og ansættelsesvilkår for landsbygravere. Løn- og ansættelsesvilkår blev aftalt for det enkelte ansættelsesforhold mellem vedkommende menighedsråd og graveren, og vilkårene skulle godkendes af provstiudvalget.

Gennem en lang årrække har ministeriet fra Landsbygraverforeningen for Danmark med mellemrum modtaget henvendelser om bistand til fastsættelse af

fastere regler for aflønningen, idet foreningen henviste til, at den lokale lønfastsættelse førte til betydelige forskelle i vederlæggelsen af landsbygravere med stort set samme arbejde.

Kirkeministeriet har tidligere i cirkulærer udsendt vejledende bestemmelser og henstillet, at bl. a. gravernes lønforhold gjordes til genstand for overvejelse, og at lønningerne eventuelt reguleredes, således at graverne opnåede et passende vederlag for deres arbejde.

Ordnningen ændredes ikke umiddelbart ved tjenstemandsreformen i 1969. I lighed med tilsvarende bestemmelser i tidligere love om folkekirkens lønningsvæsen er det i § 32, stk. 1, i lov af 18. juni 1969 om folkekirkens lønningsvæsen m. m., jfr. nu lovbekendtgørelse nr. 320 af 26 august 1970, bestemt, at rammer for kirkebetjeningens ordning samt for kirkefunktionærernes aflønningsformer og almindelige ansættelsesvilkår fastsættes af kirkeministeren. Inden for disse rammer træffer menighedsrådet i det enkelte tilfælde afgørelse om kirkebetjeningens ordning om løn- og ansættelsesvilkår, jfr. lovbestemmelsens stk. 5.

Tjenstemandsreformen medførte fastlæggelse af rammer for løn- og ansættelsesvilkår for kirkefunktionærgrupper, der kunne sidestilles med de i forvejen tjenstemandsansatte kirkefunktionærer.

Landsbygraverforeningen for Danmark henvendte sig efter tjenstemandsreformen til ministeriet om fastlæggelse af lignende rammer for landsbygraveres løn- og ansættelsesvilkår. Ministeriet modtog endvidere fra Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer og Danmarks Provsteforening henvendelser, der stærkt støttede anmodningen om, at spørgsmålet toges op af ministeriet.

En undersøgelse af forholdene iværksattes herefter af ministeriet i 1971. Det tilvejebragte materiale gav umiddelbart grundlag for at konstatere, at der bestod væsentlige lønuligheder. Endvidere konstateredes, at det var overvejende almindeligt, at graverne aflønnedes dels med en fast løn dels ved, at visse arbejdsnavnlig vedligeholdelse af gravsteder - var givet dem i »privat entreprise«. Endelig måtte man konstatere, at hovedparten af stillingerne ikke giver fuldtidsbeskæftigelse.

Efter en omfattende bearbejdelse af det indkrævede materiale og forhandlinger med Landsbygraverforeningen for Danmark, Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer og Danmarks Provsteforening fastsatte ministeriet ved cirkulære af 20. juni 1973 regler om løn- og ansættelsesvilkår for landsbygravere. Disse regler, der skulle være gennemført i alle ansættelsesforhold senest 1. april 1977, indebar bortfald af muligheden for, at arbejder for kirkegårdene gives graverne i »privat entreprise«. Graverne skulle i alle tilfælde overgå til fast løn, og vederlag, som tilkommer kirkerne for gravstedsvedligeholdelse, skulle indgå i kirkernes kasse. Cirkulæret indeholder retningslinier for fastsættelse dels af gravernes beskæftigelsesgrad, dels - på grundlag heraf - af deres løn.

Nyordningen blev mødt med betydelig modvilje fra adskillige menighedsråd, der frygtede, at nyordningen ville betyde en væsentlig forøgelse af menighedsrådenes administration. Fra en del landsbygraveres side blev der anket over, at nyordningen medførte et for lavt lønniveau.

Kritikken af nyordningen gav ministeriet anledning til - efter fornyede forhandlinger med Landsbygraverforeningen for Danmark, Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer og Danmarks Provsteforening - ved et cirkulære af 26. april 1974 at fratage kravet i cirkulæret af 20. juni 1973 om nyordningens gennemførelse, såfremt der er enighed mellem et menighedsråd og graveren om at foretrække den hidtidige aflønningsform på stedet.

Kirkeministeriets skrivelse af 13. dec. 1974

(til stiftsøvrigheden over Helsingør stift) om, *at en af et menighedsråd vedtaget forhøjelse af de i kirkegårdsvedtægten fastsatte takster vedrørende begravelse ikke kan gøres gældende over for en rekvirent med hensyn til ydelser, der er præsenteret inden takstforhøjelsen er godkendt af stiftsøvrigheden.* 1. kt. j. nr. 5542/0111.

I et med stiftsøvrighedens erklæring af 14. oktober 1974 hertil tilbagefulgt andragende har N. N. under henvisning til, at der er blevet afkrævet ham et beløb af 1.364 kr. 10 øre for hans moder, fru O. O.'s begravelse på A kirkegård i juli 1974, medens vederlaget for en ganske tilsvarende begravelse på samme kirkegård i oktober 1973 - bortset fra et beløb af 60 kr. for rydning af gravstedet i forbindelse med hans moders begravelse - kun udgjorde 853 kr. 30 øre, samt til, at A menighedsråd over for ham har oplyst, at der er foretaget en forhøjelse på 60 pct. af taksterne for betaling vedrørende begravelser på A kirkegård, forespurgt, hvorvidt menighedsrådet har været berettiget til at foretage en sådan forhøjelse af de nævnte takster.

I sin i sagen afgivne erklæring af 7. oktober 1974 har A menighedsråd oplyst, *at graveren ved A kirke har gravning af grave m. m. og ekstra ydelser ved kirkelige handlinger i egen entreprise, men således at han ikke må overskride de herfor i kirkegårdsvedtægten fastsatte takster, at menighedsrådet ved sit møde den 9. maj 1974 vedtog at forhøje de i vedtægten fastsatte grundtakster med 60 pct., og at den foreliggende regning af 26. juli 1974 vedrørende fru O. O.'s begravelse er i overensstemmelse med de af menighedsrådet således godkendte takster.*

Det er endvidere oplyst, at den på mødet den 9. maj 1974 vedtagne ændring af vedtægtens takster ikke har været forelagt stiftsøvrigheden til godkendelse.

I anledning heraf skal man meddele til efterretning og videre bekendtgørelse, at ministeriet med stiftsøvrigheden er enig i, at den af menighedsrådet den 9. maj 1974 truffne beslutning om ændring af taksterne i den pågældende, af stiftsøvrigheden under 18. januar 1973 approberede kirkegårdsvedtægt ved en forhøjelse af grundbeløbet med 60 pct. ikke kan gøres gældende over for en rekvirent med hensyn til ydelser, der er præsteret, forinden takstforhøjelsen er godkendt af stiftsøvrigheden, og at den foreliggende regning af 26. juli 1974 derfor må reduceres i overensstemmelse hermed, eller med 414 kr. 64 øre, hvilket beløb må refunderes klageren. Under forudsætning af, at den omhandlede takstforhøjelse kan godkendes af stiftsøvrigheden, vil ministeriet intet finde at indvende imod, at det nævnte beløb udredes af kirkens kasse, idet man ligeledes med stiftsøvrigheden må være enige i, at menighedsrådet snarest efter beslutningen om takstforhøjelse burde have ansøgt om stiftsøvrighedens godkendelse heraf.

Kirkeministeriets approbation af 18 dec. 1974

på ny *vedtægt for kirkegårdene og begravelsesvæsenet i Gentofte kommune.* 1. kt. j. nr. 5140/0104.

Den fulde tekst kan læses i Love og Ekspeditioner ved kirkelige forhold 1973-74 side 432-437.

Kirkeministeriets cirkulære af 20. dec. 1974

om *løn- og ansættelsesvilkår for kirke- og kirkegårdsfunktionærer.*

Den fulde tekst kan læses i Love og Ekspeditioner vedr. kirkelige forhold 1973-74 side 437-473.